

ikke folk, der ellers viger tilbage for noget på det her område – jeg citerer fra Politiken:

»Jeg er meget bange for, at Saddam Hussein kan komme ud af det her som en martyr.«

Han er altså bekymret for, at det projekt, man sætter i gang nu, ganske enkelt vil mislykkes.

Og der står også i Politikens artikel, at politikere fra begge partier fortæller, at deres vælgere er angst for, at situationen skal glide ud af kontrol for USA, og at det slet ikke kan lykkes at nå de krigsmål, man har sat sig.

Så jeg må bede hr. Arne Melchior om at undersøge sine påstande om amerikansk opbakning lidt mere grundigt, før han udtaler sig.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Villy Søvnalds spørgsmål kender hr. Søvnald jo selv svaret på:

Jeg har ikke påstået, at der i regeringens oplæg står, at Saddam Hussein skal fjernes. Det er mit ønske og mit håb, at det vil gå sådan.

Så blev jeg spurgt, om det er klogt.

Det mener jeg i høj grad vil være klogt. For jeg mener, at det vil være forfærdeligt, hvis han, som hr. Albrechtsen sagde, vil fremstå som martyr efter det her, så jeg tror, det vil være særdeles klogt.

Så spurgte hr. Søvnald, hvem der så skal efterfølge Saddam Hussein.

Hvis jeg skulle pege på dét, ville jeg nok få på huden af hr. Søvnald om, at det skal jeg sandelig ikke blande mig i, for det må vel være det irakiske folks afgørelse.

Hr. Frank Aaen spørger, hvordan det skal gå til.

Det må jeg ærligt talt overlade til folk, der er klogere end jeg på det område, for det er ikke op til mig, og jeg har ikke udtalt mig om, at jeg er i stand til at give opskriften, men jeg er da ikke ude af stand til at fantasere mig til forskellige scenarier, men det er denne debat slet ikke til.

Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at selvfølgelig er det amerikanske folk da bekymret. Og sidst i min ordførertale gav jeg også udtryk for, at der er grund til at være bekymret, for der er da ikke nogen, der gerne ser deres sønner eller døtre eller mænd eller koner i krig, og der er heller ikke nogen, der har let ved at sende bomber ned over andre mennesker.

Selvfølgelig er der da bekymring – andet ville da være fuldstændig skørt – og det gav jeg også

udtryk for, så det er der ikke noget mærkværdigt i. Men hvis hr. Albrechtsen skulle være i tvivl om, hvorvidt det, USA for tiden foretager sig, har opbakning i USA – og der er jo truffet nok så mange forberedelser – er jeg sikker på, at udviklingen vil vise, at det er hr. Albrechtsen, der tager fejl, og ikke mig.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg ønsker ikke, at hr. Melchior skal gennemgå alle mulige scenarier; jeg synes bare, at når vi her i dag står over for at træffe en beslutning om, at Danmark skal drage i krig, og hr. Arne Melchior mener, at den krig skal fremme, at Saddam Hussein fjernes, så må vi da kunne få et svar på, hvordan krigen skal fremme, at Saddam Hussein fjernes.

Og jeg kan forstå, at det altså ikke er ved, at man skal gå efter at slå ham ihjel militært. Ergo må det være, fordi man tror, at man kan fremme en politisk proces, der fører til, at Saddam Husseins diktatur bliver fjernet, og så er det bare, jeg vil spørge:

Er der ét eneste argument eller noget overhovedet fra de sidste 7 års udvikling, der tyder på, at pres og krig svækker Saddam Hussein? Nej, tværtimod har sanktionspolitikken og truslerne osv. kun ført til én ting, nemlig at Saddam Hussein i dag sidder mere fast i sadlen, end han nogen sinde tidligere har gjort.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal gentage, at hverken udenrigsministeren eller regeringen skal gøres ansvarlig for, hvilket håb jeg har til udfaldet af hele det forløb, vi står over for – hvilken retning det nu måtte tage.

Personlig hører jeg også til dem, der endnu tror på, at Saddam Hussein vil blive knægtet uden våbenanvendelse, men hvis det ikke er muligt, er det altså mit håb. Og jeg tror, man i 1991 begik en stor fejl ved ikke at følge det op og få fjernet Saddam Hussein.

Og det svarer – ikke nøjagtigt, men stort set – til den fejl, som de allierede begik efter Første Verdenskrig, hvorefter der opstod denne dolkestødslegende og dette martyrium for dele af den tyske befolkning, og det var man klog nok til ikke at gentage efter Anden Verdenskrig.

På samme måde er det mit håb og min forventning, at udviklingen vil blive sådan, at Saddam Hussein enten tvinges i knæ eller tvinges bort. Men det er klart, at jeg ikke i bemærkning